

ASTĂZI, PE PATINOARUL ARTIFICIAL ACOPERIT

ÎNCEP JOCURILE GRUPEI B A C. M. DE HOCHETI PE GHEAȚĂ

ORA HOCHETULUI

Acum, la București

Capitala noastră îi revine din nou să salute echipele participante la grupa B a campionatului mondial de hochei pe gheață.

Evenimentul este important și se petrece la numai 2 zile după ce la Galați s-au încheiat cu un deplin succes întrecerile grupei C.

Acceptând organizarea campionatului, forurile sportive românești și-au asumat o înaltă responsabilitate. Astăzi, putem aprecia că eforturile lor vor fi încununat de succes.

Primind un sprijin amplu și multilateral din partea conducerii de partid și de stat, Comitetul de organizare și-a putut desfășura în condiții optime munca.

Bucureștii s-a îmbogățit, în vederea competiției, cu un excelent patinoar acoperit, realizat într-un timp record prin eforturile pline de abnegație ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor români. Echipa țării noastre a avut condiții bune de pregătire spre a se putea prezenta în întrecere la înălțimea exigențelor iubitorilor de sport. Sunt sigur că spectatorii, locuitorii orașului nostru, îi vor înconjura pe oaspeții cu prietenia și ospitalitatea tradițională a poporului român și vor susține cu tot entuziasmul reprezentativa noastră națională.

Nu ne rămâne, deci, decât să așteptăm tăierea panglicii inaugurale a unei întreceri sportive așteptate de cel mai mare interes.

Nicolae BOZDOG
președintele
Federației române
de hochei pe gheață

SUCCES DEPLIN

O convalescență prea îndelungată nu-mi permite să mă aflu la București pentru a urmări întrecerile grupei B a campionatului mondial de hochei, ce vor avea loc în România. Regret sincer.

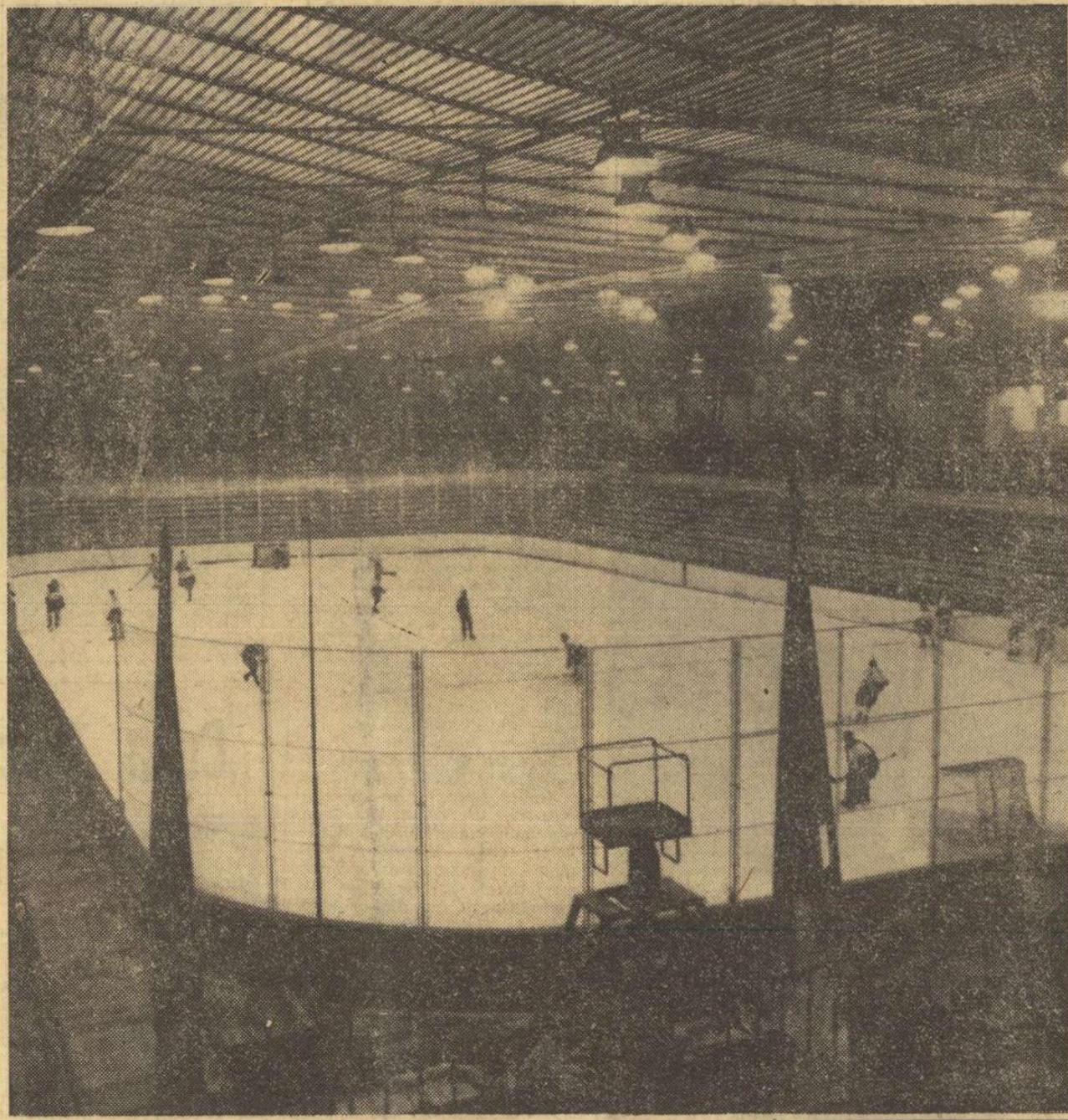
Mi-au ajuns ecourile elogiabile pe care le-a lăsat grupa C, găzduită tot de federația noastră, la Galați. Nu-i de mirare. Pricererea organizatorică a românilor este binecunoscută, pasiunea pentru sport arde puternic în această țară, poporul este prietenos și ospitalier.

Iată toate condițiile înfrunite pentru a asigura succesul unei competiții, care — de la an la an — devine tot mai puternică și mai prestigioasă.

Personal, acord mult preț și stimă acestei grupe. M-am exprimat nu o dată că de valoarea și forța ei depinde în mare măsură destinul acestui joc, pe care noi am dori să-l vedem și mai răspândit, și mai popular, și mai strălucitor.

Urind succes deplin întrecerilor care încep, îmi exprim speranța că toate echipele angajate la București vor lupta bărbătește, cu ardor și ambiție, dar în spiritul cel mai desăvârșit al sportivității, al fair-play-ului, onorind astfel eforturile gazdelor și răspândindu-le pe iubitorii sportului cu spectacole frumoase, de calitate.

J. F. AHEARNE
președintele I.H.G.

Correspondență specială din Brazilia de la **AUREL C. NEAGU**

FINAL VICTORIOS: 3-0 CU INDEPENDIENTE!

NEAGU

RIO DE JANEIRO, 23 (prin telex, de la trimisul special al revistei Fotbal). Pe stadionul Maracana, în fața a 120.000 de spectatori veniți să asiste la ultimele meciuri ale turneului din Rio: România—Independiente și Flamengo—Vasco da Gama, echipa noastră reprezentativă și-a încheiat lungul său turneu în America de Sud cu o prestigioasă victorie, întrecând cu scorul de 3-0 (1-0) formația din Buenos Aires, finalistă a Cupei Intercontinentale cu ani în urmă. În acest meci, în care echipa română a fost net superioară (chiar și scorul putea fi mai mare), jucătorii noștri s-au dovedit mai rapizi și cu un plus de vitalitate. Deși prima re-

priza a fost, în ansamblu, echilibrată, România a știut să-și impună jocul, înscriind chiar în min. 9 prin Neagu primul gol. Acesta a stat năpraznic, pe jos, de la 12 metri, și portarul Truccia a fost nevoit să scoată balonul din poartă. În continuare, echipa României acționează combinativ, cu acțiuni rapide care au pus înaintarea în multe situații de gol, dar cele mai multe dintre ele au fost ratate. Astfel, în numai două minute (32-34) Dumitrache ratează consecutiv, prima dată trăgând în

portar, de la 8 m, ca să piardă apoi, printr-un dribling prelungit, o bună ocazie din carel mic. Enervat de ratările lui Dumitrache, Angelo Niculescu îl schimbă, în min. 42, cu Domide.

În repriza secundă, incursiunile repetate spre buturile echipei Independiente încep să enerveze pe jucătorii argentinieni, care joacă din ce în ce mai dur. Chiar în min. 48 Dobrin ratează de la numai 6 metri. Dar în min. 61, la o acțiune a lui

(Continuare în pag. a 3-a)

De joi, în **SPORTUL:**

NOUL NOSTRU SERIAL Brumel—„săritorul cosmic”

Secvențe din viața unui mare atlet

O VICTORIE FĂRĂ PRECEDENT A TENISULUI ROMÂNESC

ILIE NĂSTASE—locul I în marele „open” din S.U.A.

● Scorul finalei campionatelor indoor de la Salisbury: Năstase (România)—Richey (S. U. A.) 6-8, 3-6, 6-4, 9-7, 6-0

Deci, faptul este implinit! De ieri din zorii și până seara târziu, emisiunile sportive ale agențiilor internaționale de presă au început toate cu vestea cea mare: ILIE NĂSTASE A CISTIGAT TITLUL DE CAMPION ÎN PRIMUL — ȘI CEL MAI IMPORTANT — TURNEU OPEN-INDOOR AL SEZONULUI DE TENIS 1970. Jucătorul nr. 1 al României este învingător în proba de simplu a campionatelor internaționale pe teren acoperit ale S.U.A., care au reunit timp de o săptămână la Salisbury (Maryland), elita tenisului amator și profesionist din întreaga lume.

Este, cu certitudine, cel mai înalt rezultat obținut vreodată de un tenisman român în turneele individuale, după cum calificarea în finala ediției de anul trecut a „Cupei Davis” a însemnat cel mai de seamă succes românesc în tenisul pe echipe. Pentru Ilie Năstase este și consacrarea definitivă în lumea sportului alb, unde el ocupă acum un loc printre cele mai bune rachete de pe glob.

Dar iată amănunte asupra finalei de la Salisbury câștigată de Năstase în seara de duminică (n.n. din

cauza diferenței de fus orar, știrea n-a mai putut fi inserată în ziarul nostru de ieri). În primul rînd scorul: ILIE NĂSTASE (ROMÂNIA) ÎNVINGE PE CLIFF RICHEY (S.U.A.) CU 6-8, 3-6, 6-4, 9-7, 6-0. Cinci seturi, dintre care primele două de încheiere acerbă. Românul a trebuit să lupte la un moment dat cu un handicap serios — 0-2 la seturi — în fața unui

(Continuare în pag. a 4-a)

O fotografie pentru „Sportul”. Întreaga echipă de handbal a României — care la această oră se află în drum spre Paris — a pozat fotoreporterului nostru în decorul fermecător al Predealului. Foto: V. BAGEAG

sportul In vizită la echipa națională de handbal

- Gața plonjează în zăpadă ● Veritabil Pelé al handbalului, Gruia declară: „Doresc nespuse de mult să redevin campion mondial!”
- Capitanul echipei, Oțelea: „Ne vom daru trup și suflet idealului de a izbîndi. Este suficient?” ● La 11 martie, SPORTUL îi așteaptă pe handbaliști la redacție

În pag. a 3-a,

**TITUS
OZON:**
Către
cleveților
de profesie

Trăind (sufletește) alături de tricourii aflați în decise confruntări, vibrînd pentru fiecare reușită, dîndu-și ostentivă să înfățișeze la dimensiuni reale succesele și performanțele reprezentanților României, „Sportul” simte o reală satisfacție atunci cînd — în ajunul sau după consumarea unui eveniment mai important — sportivii îl vizitează la redacție. Făcîndu-l, confesiuni, înfățișîndu-l aspirat, măturîndu-l bucuria visului împlinit, el face și mai trîncă legătura dintre eroii stadioanelor și mesagerul victoriilor lor. Se împlinse, însă, uneori, că sportivii, aflați într-un loc de pregătire departat de Capitală, să nu poată veni la redacție, deși o doresc. Atunci „Sportul” își trimite, cu aceeași plăcere, reprezentan-

ții săi la întîlnire. Ceea ce s-a întîmplat și în cazul handbaliștilor. În ajunul plecării lor la a 7-a ediție a campionatelor mondiale, găzduite de Franța, ei se aflau — pentru o scurtă perioadă de refaceare a forțelor, de odihnă — la munte. Redactorii ziarului s-au deplasat acolo.

Predealul scînteiea sub ploaia razelor soarelui generos. La ora aceea matinală, cînd sute de tineri pornesc cu schiurile spre Clăbucet, ne-am stîrșit laolaltă ca niște vechi prieteni. Lipsea doar mîinga mică, obiectul disputei, cel ce va înlesni cîr mai bun să obțină laurul în „Palatul handbalului” din Paris, rămăsese undeva, ascuns privirilor, poate tocmă fiindcă era prea prezent în mintea tuturor. În nota aceea de veselie, unor copii răscuși (Oțelea l-a aruncat pe Gața, pe o păpușă, în zăpadă), se simțea însă și o oarecare rețineră. Prea repede se stîngneau hohotele de rîs, prea dese erau momentele cînd liniștea

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)